

در میزگرد «اقتصاد کرمان» با کارشناسان اقتصادی استان؛ مطرح شد؛

نقش فراموش شده صاحبان فکر در روند توسعه کرمان

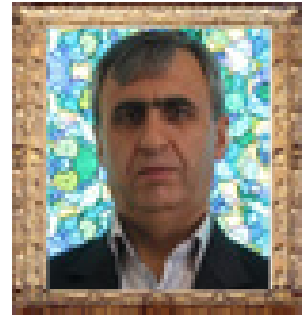
* پیشنهاد صاحب نظران اقتصادی استان به استاندار برای تشکیل اتاق فکر اقتصاد کرمان

دکتر حسین اکبری فرد
عضو هیات علمی
دانشگاه شهید باهنر کرمان

دکتر زین العابدین صادقی
عضو هیات علمی
دانشگاه شهید باهنر کرمان

دکتر مجتبی بهمنی
عضو هیات علمی
دانشگاه شهید باهنر کرمان

ما که در قالب اصناف معرفی می‌گردد، تا حد زیادی توانسته با صاحبان قدرت ارتباط برقرار کند. امروز در اکثر جلساتی که بازاریان تشکیل می‌دهند، مقامات سیاسی حضور دارند و این البته به دلیل پایگاه تاریخی اصناف و بازاریان نیز هست. اما در این اتصال شاهد حضور حلقه سوم نیستیم. صاحبان فکر در این بخش سهوا یا عمدانه نادیده گرفته شده‌اند. البته باید بپذیریم که بخشی از این اغفال، به خود صاحبان فکر به ویژه قشر دانشگاهی بر می‌گردد. از اساتید عذر می‌خواهم اما انفعال کارشناسان برجسته اقتصادی در امور اجرایی استان بر کسی پوشیده نیست. این روزها دیدگاه غالب در بدنه اجرایی استان بر این اعتقاد است که دانشگاه بیشتر متولیان تئوریک تربیت کرده تا پراگمات. دانشگاه در کرمان روز به روز به بهانه اینکه فرد دانشگاهی باید به دنبال افزایش تعداد مقالات علمی‌اش باشد، از اجرا فاصله گرفته است. به نظرم این تفکر صحیحی نیست. من دولت دکتر روحانی را مثال می‌زنم. در دولت تدبیر آدم‌های علمی و اقتصادی خوبی دور هم جمع شده‌اند. نیاوندیان را ببینید، به نظر شما رییس دفتر رییس جمهور دکترای اقتصاد باشد بهتر نیست؟ سخنگوی دولت هم دکترای اقتصاد است. نوبخت هم همچون نیاوندیان از اقتصاددانان برجسته ایران است. اینکه همیشه دم دست رییس جمهور اقتصاددانان برجسته‌ای حضور داشته باشند، یکی از هوشمندانه‌ترین تصمیم‌های دکتر روحانی بود. سودش را چه کسانی خواهند برد؟ بالطبع مردم. به نظر من اینکه دانشگاهیان به دانشگاه بسنده کنند، محصور کردن علم در دانشگاه است. این روزها مُد شده دانشجویهای خوب و باهوش فقط و فقط درگیر درس خواندن می‌شوند. همگی به اینکه عضو هیات علمی شوند فکر می‌کنند. تحصیلاتشان که به پایان می‌رسد هم سن و سال بالایی دارند و هم توقع زیادی. این‌ها کمتر جذب بدنه اجرایی می‌شوند. با این روش بعید می‌دانم سومین و مهم‌ترین حلقه اتصال یعنی صاحبان فکر در فرایند توسعه به ویژه در کرمان به سایر مولفه‌ها وصل شوند.

زین العابدین صادقی: در گام اول باید چگونگی ارتباط دانشگاه و صنعت را بررسی کرد و راه مطرح ارتباط صنعت و دانشگاه عبارت‌اند از: شرکت‌های تجاری دانشگاهی و همکاری‌های تحقیقاتی مشترک دانشگاه-صنعت. تجاری‌سازی تحقیقات اغلب از طریق تاسیس شرکت‌های جدید تحت عنوان شرکت‌های تجاری دانشگاه انجام می‌گیرد. اکثر کشورها، ایجاد شرکت‌های تجاری بیشتر به عنوان مأموریت جدید از طرف دانشگاه‌ها تلقی می‌شود. این شرکت‌ها عموماً از جمله ساز کارهای قوی برای انتقال نتایج تحقیقات و ایجاد ارتباط دائمی بین

همیشه فکر می‌کردم که آدم‌های اقتصادی، افرادی که سال‌های سال چالش‌ها و راهکارهای کلان اقتصادی را خوانده و درس داده‌اند، به مشکلات اقتصادی در سطح خرد پرداخته‌اند، مباحث ارزی را با تخصصی‌ترین روش‌های اقتصادی می‌دانند، اصول بانکداری را برای دیگران تشریح

سینا خسروی

کرده‌اند، اقتصاد مهندسی را به خوبی بلدند، اجزاء اقتصاد بخش عمومی را بارها مرور کرده‌اند و صدها فرمول و روش علمی اقتصادی را در ذهن دارند، با هر گرایش سیاسی هم که باشند، آدم‌های خیلی به درد بخوری هستند. دکتر خوش چهره و دکتر دانش جعفری، علی‌رغم اینکه تئوریکسین اقتصادی یک جریان سیاسی به شمار می‌رفتند، خیلی زود از قطاری که فکر کردند در ریل مناسبی نمی‌رود پیاده شدند. در مجلس هم احمد توکلی یک اقتصاددان است که پشت انتقادهایش منطق هم هست و جناح رقیب به نظرش احترام می‌گذارد. با این مثال‌ها و با استناد به این جمله رییس جمهور که گفت: "دانشگاه مساله نیست، راه حل است... ما در دانشگاه شهامت سقراط وار می‌خواهیم، اگر اشکالی دیدید، ورود کنید، مصاحبه کنید برای رییس جمهور نامه خصوصی بنویسید..." سراغ سه تن از اعضای هیات علمی دانشکده اقتصاد دانشگاه شهید باهنر کرمان رفتیم و در نشست صمیمی، به نقش فراموش شده صاحبان فکر در روند توسعه استان پرداختیم که ما حاصل صحبت‌ها با دکتر حسین اکبری فرد، دکتر مجتبی بهمنی و دکتر زین العابدین صادقی را در زیر می‌خوانیم:

سینا خسروی: قبل از اینکه وارد مقوله اصلی بشویم، بد نیست یک گریز کوتاه به توسعه بزنم. همگی این مساله را باور داریم که توسعه یافتگی یک فرایند تصادفی نیست و به مجری یا بهتر بگویم ترکیبی از مجریان نیاز دارد که باید باهم به تفاهم برسند. صاحبان ثروت، صاحبان قدرت و به ویژه صاحبان فکر، مهم‌ترین این مجری‌ها هستند که در بدو امر این‌ها باید به یک هم‌زبانی مسالمت‌آمیز دست پیدا کنند و این به نظر من مهم‌ترین قرارداد اجتماعی در مسیر توسعه یافتگی است. در ایران و به تبع آن کرمان کمتر توانسته‌ایم به این هم‌زبانی برسیم. بازار